

RAAD VAN STATE

afdeling Wetgeving

advies 78.255/16
van 27 oktober 2025

over

een voorontwerp van decreet ‘tot wijziging van het decreet van 7 mei 2004 tot oprichting van het publiekrechtelijk vormgegeven extern verzelfstandigd agentschap “Vlaamse Dienst voor Arbeidsbemiddeling en Beroepsopleiding”, wat betreft de controle van de beschikbaarheid van de verplicht ingeschreven werkzoekenden, de sanctionering en het verweer’

Op 25 september 2025 is de Raad van State, afdeling Wetgeving, door de Vlaamse minister van Onderwijs, Justitie en Werk verzocht binnen een termijn van dertig dagen een advies te verstrekken over een voorontwerp van decreet ‘tot wijziging van het decreet van 7 mei 2004 tot oprichting van het publiekrechtelijk vormgegeven extern verzelfstandigd agentschap “Vlaamse Dienst voor Arbeidsbemiddeling en Beroepsopleiding”, wat betreft de controle van de beschikbaarheid van de verplicht ingeschreven werkzoekenden, de sanctionering en het verweer’.

Het voorontwerp is door de zestiende kamer onderzocht op 23 oktober 2025. De kamer was samengesteld uit Wouter PAS, wnd. kamervoorzitter, Toon MOONEN en Annelies D’ESPALLIER, staatsraden, Jan VELAERS en Johan PUT, assessoren, en Ilse ANNÉ, griffier.

Het verslag is uitgebracht door Laurens LAVRYSEN, adjunct-auditeur.

Het advies, waarvan de tekst hierna volgt, is gegeven op 27 oktober 2025.

*

1. Met toepassing van artikel 84, § 3, eerste lid, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, heeft de afdeling Wetgeving zich toegespitst op het onderzoek van de bevoegdheid van de steller van de handeling, van de rechtsgrond¹, alsmede van de vraag of aan de te vervullen vormvereisten is voldaan.

*

STREKKING VAN HET VOORONTWERP

2. Het om advies voorgelegde voorontwerp van decreet wijzigt in het decreet van 7 mei 2004 ‘tot oprichting van het publiekrechtelijk vormgegeven extern verzelfstandigd agentschap “Vlaamse Dienst voor Arbeidsbemiddeling en Beroepsopleiding”’ de bepaling betreffende de te volgen procedure in het kader van de controle op de beschikbaarheid voor de arbeidsmarkt van verplicht ingeschreven werkzoekenden.

Ten eerste wordt de zinsnede die het verhoor van de betrokkene door de Vlaamse Dienst voor Arbeidsbemiddeling en Beroepsopleiding (hierna: VDAB) regelde, vervangen door een nieuwe zinsnede die voorziet in de mogelijkheid voor de betrokkene om zich te verweren. Ten tweede wordt de verplichting voor de VDAB opgeheven om onmiddellijk de Rijkdienst voor Arbeidsvoorziening (hierna: RVA) in kennis te stellen van beroepen tegen sanctiebeslissingen.

VORMVEREISTEN

3.1. Artikel 6, § 3*bis*, 1°, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 ‘tot hervorming der instellingen’ (hierna: BWHI) bepaalt dat er overleg dient te worden gepleegd tussen de betrokken gewestregering en de betrokken federale overheid over “het uitwisselen van informatie tussen de diensten voor opleiding, werkloosheid en bemiddeling”.

Aangezien de ontworpen regeling voorziet in de opheffing van een bestaande, decretaal geregelde informatie-uitwisseling tussen de VDAB en de RVA, dient deze overlegverplichting te worden vervuld. Uit het dossier dat aan de afdeling Wetgeving is bezorgd, blijkt niet dat dit overleg heeft plaatsgevonden. Hierover bevraagd, antwoordde de gemachtigde als volgt:

“De wijziging rond de kennisgeving van beroepen tegen sanctiebeslissingen komt er op aan te geven en vraag van RVA, in die zin kan dus worden gesteld dat aan deze overlegverplichting is voldaan.”

Voor de vervulling van deze overlegverplichting volstaat het evenwel niet dat er overleg werd gepleegd tussen de betrokken overheidsinstellingen. Het overleg dient immers te gebeuren door de betrokken regeringen of door de door hen aangewezen leden met inachtneming van het protocol van 6 juli 2005 ‘tot regeling van de onderscheiden vormen van medewerking tussen de federale regering en de gemeenschaps- en gewestregeringen’, dat in artikel 6 ervan

¹ Aangezien het om een voorontwerp van decreet gaat, wordt onder “rechtsgrond” de overeenstemming met de hogere rechtsnormen verstaan.

bepaalt dat dit overleg plaatsvindt in het Overlegcomité of in de bevoegde interministeriële conferentie.

Een dergelijk overleg over het voorontwerp zal derhalve nog moeten plaatsvinden.

3.2. De verplichting tot kennisgeving aan de RVA van beroepen tegen sanctiebeslissingen in het decreet van 7 mei 2004 werd opgenomen naar aanleiding van advies 57.037/1 van de afdeling Wetgeving van 3 maart 2015 over een voorontwerp dat dat decreet wijzigde in het kader van de uitvoering van de Zesde Staatshervorming. In dat advies werd opgemerkt:

“Wat de beroepsmogelijkheid bij de arbeidsrechtbank betreft tegen sanctiebeslissingen in het kader van de controle op de beschikbaarheid, verdient het, rekening houdend met de parlementaire voorbereiding van de bijzondere wet van 6 januari 2014, aanbeveling om in het ontwerp te voorzien in een onmiddellijke en automatische kennisgeving aan de bevoegde federale overheid (de RVA) van het instellen van dit beroep. In de toelichting bij het voorstel dat de bijzondere wet van 6 januari 2014 werd, wordt immers gesteld: ‘Het gewest spreekt formeel de sanctie uit, motiveert ze en verdedigt ze in rechte. De federale overheid moet worden ingelicht van het beroep om, in voorkomend geval, te kunnen tussenkomen in de zaak.’^{2,3}

Uit de toelichting bij artikel 6, § 1, IX, 5°, BWHI, waarin de beslissings- en uitvoeringsbevoegdheid om de actieve en passieve beschikbaarheid van de werklozen te controleren en het opleggen van sancties dienaangaande als onderdeel van het tewerkstellingsbeleid aan de gewesten wordt toevertrouwd, blijkt de intentie van de bijzondere wetgever om deze kennisgeving aan de RVA te beschouwen als een toepassing van het beginsel van de federale loyaliteit:

“De federale overheid en de gewesten moeten hun respectievelijke bevoegdheden uitoefenen met inachtneming van de federale loyaliteit die eigen is aan elke bevoegdheidsuitoefening. De gewesten mogen hun bevoegdheden niet op een zodanige wijze uitoefenen dat dit tot gevolg heeft dat de uitoefening van de federale bevoegdheid inzake de werkloosheid onmogelijk of overdreven moeilijk wordt, en omgekeerd.”⁴

Bij het in opmerking 3.1 bedoelde overleg zullen de betrokken overheden moeten beoordelen of de opheffing van de verplichte kennisgeving aan de RVA al dan niet de uitoefening van de federale bevoegdheid overdreven bemoeilijkt.

² Voetnoot 23 uit het aangehaalde advies: *Parl. St.* Senaat 2012-13, 5-2232/1, 114.

³ Adv.RvS 57.037/1 van 3 maart 2015 over een voorontwerp dat geleid heeft tot het decreet van 24 april 2015 ‘houdende de implementatie van de zesde staatshervorming en houdende diverse bepalingen inzake het beleidsdomein Werk en Sociale Economie’, *Parl. St.* Vl. Parl. 2014-15, nr. 293/1, opmerking. 15.

⁴ *Parl. St.* Senaat 2012-13, 5-2232/1, 114.

3.3. Indien de aan de Raad van State voorgelegde tekst ten gevolge van deze overlegverplichting nog wijzigingen zou ondergaan,⁵ moeten de gewijzigde of toegevoegde bepalingen, ter inachtneming van het voorschrift van artikel 3, § 1, eerste lid, van de wetten op de Raad van State, aan de afdeling Wetgeving worden voorgelegd.

DE GRIFFIER

DE VOORZITTER

Ilse ANNÉ

Wouter PAS

⁵ Namelijk andere wijzigingen dan diegene waarvan in dit advies melding wordt gemaakt of wijzigingen die ertoe strekken tegemoet te komen aan hetgeen in dit advies wordt opgemerkt.